

**Het
stranden
van de
Ark**

Kerstspel in zes delen.

Geschreven door en naar idee van: Marja van
Staalduinen

Met dank aan Hilda Gelderblom en ds. Henk Buning.

Decor

Hier speelt alles zich af. Het is het centrum van de kinderboerderij. Eén grote ruimte met diverse hoeken cq afdelingen:

- kantoorgedeelte/ bureau met papieren
- kantine-gedeelte/ tafel met drie stoelen + wasbak/kraan voor personeel
- voeropslag/ grote jute zakken met graan, bix , schillenafval, oud brood stro-baal met deken voor T.
- wand met vogelkooitjes voor broedpaartjes of duiven of papagaai
- dubbele staldeur, waar iemand overheen kan hangen. Dit is tevens de in- en uitgang van het decor.
- decor is in kerstsfeer gebracht.

7 spelers

Beheerdster (Bernadette) Oude rot in het vak. Groot hart voor mens en dier.
(B)

Dakloze junk (Tobias) onvoorspelbaar gedrag. Dit is afhankelijk van de drugsbehoefte van het moment. Onspoorde jongen. In normale doen niet slecht.
(T)

Vrijwilligster (Lisa) houdt van dieren, niet van junks (meer negatief ingesteld)
(L)

Vrijwilligster (Karin) houdt van dieren, heeft begrip
(K) voor de minderbedeelden (meer posi-
tief ingesteld)

Veearts (Denise) Is een gelovig mens en draagt dat uit
(D) door anderen te willen helpen waar
dat mogelijk is. Laat hier en daar
wat spreuken/teksten vallen

veevoervertegenwoordiger (Koos) Is recht voor z'n
(VK) raap.
Praktisch ingesteld.

Jongerenwerker (Freek/Frieda): Bedisselend.
(F)

Het stuk

Een toneelstuk bedoeld voor kerstmis in 6 bedrijven
Het gaat hier om een
kinderboerdrij, die zal moeten sluiten, uit bezui-
nigingen van de Gemeente. "De Ark" biedt woon-
ruimte aan kleinvee, pluimvee en wat vogelsoortjes.
Daarnaast wordt enkele nachten per week de aan-
wezigheid van een dakloze junk gedoogd.

Aangehaalde problematiek o.a.:

- kortzichtigheid overheid
- omgaan met sero-positieve mensen
- tekort aan vrijwilligers
- "er is geen plaats in de stal..."

Het is een eigentijds stuk met toepasselijke verwij-
zingen naar div. bijbelse teksten, maar ook doorspekt
met de nodige humor, waardoor het aangenaam is om
naar te komen kijken.

1^e bedrijf

Vroeg in de morgen is Bernadette (B.) al bezig. Ze stopt enkele boterhammen tussen een kartonnetje en duwt die wat dieper tussen de schillen. Dan gaat ze verder met de dagindeling in haar stal/kantoor als veearts Denise (D.) binnenkomt. Verbaast kijkt B. op bij dit vroege bezoek.)

D. Goedemorgen Bernadette. Hoe staat je vee er momenteel bij? Geef je voldoende bijvoeding nu het winter is?

B. Mijn beste Denise, zou ik met mijn 30 jaar ervaring nu nóg niet weten hoe ik mijn beesten de winter door moet krijgen?

(Gaat tijdens gesprek de waterbakjes in de vogelkooitjes aan de muur van vers water voorzien.)

D. Je weet best dat ik daaraan niet twijfel. Het is meer een algemene binnenkomer bij mijn klanten. Ik kom eigenlijk niet zo zeer voor de beesten.

(B. zucht en stopt met haar werkzaamheden. Kijkt D. aan)

B. Ja, ik weet het. Ik zal je maar een stap voor zijn De rekening!

D. Inderdaad. Dat ben ik van "De Ark" niet gewend. Ik heb jou nog nooit hoeven manen. Wat is er aan de hand?

(B wijst D en stoel aan en gaat er zelf ook even bij zitten.)

B. Kijk, wij hebben te maken met een steeds zuiniger wordende Gemeentebestuur. Veel subsidies zijn stopgezet.

Sommige voor mij onbegrijpelijk. Veel burgerlijk initiatief wordt nu onbetaalbaar en vrijwilligers zijn schaars. Ik ben daarin tot nu toe erg gelukkig geweest met Lisa en Karin. Ik zou niet weten

hoe ik al het werk hier gedaan moest krijgen zonder de gouden handjes van die twee.

(Zucht nog een keer en vervolgt:)

B. De Gemeente heeft gemeend onze subsidie stop te zetten. Mij is te kennen gegeven dat er twee opties zijn. Of de kinderboerderij gaat sluiten, óf ik ben zo creatief om het voor elkaar te krijgen dat het bedrijfsleven ons voortbestaan sponsort. Dit laatste moet ik dan deze week nog voor elkaar boxen.

D. (reageert schamper lachend) Iets van een reclame-tatouage op de flanken van jouw hangbuikzwijntjes door de plaatselijke ambachtelijke slager?

B. Ja, drijf er de spot maar mee. Voor mij is het een reeel probleem, en daar zit ik toch al niet om verlegen.

(Bernadette wijst op de figuur in het hooi, die naar het schijnt vredig ligt te slapen.)

D. Bernadette, jij houdt er vreemde kostgangers op na Tobias mag blij zijn met dit onderdak.

(D kijkt peinzend naar de slapende figuur en gaat verder:)

D. Het kind in het stro in de stal. Wel toepasselijk in deze tijd van het jaar. De vergelijking gaat zelfs verder hé, want dit kind kan hier ook niet blijven.

B. Niet alleen voor mijn beesten en voor alle kinderen en ouderen, die hier zo graag komen, maar dus ook voor Tobias zou mijn stal moeten blijven bestaan. Natuurlijk mag het niet en zal het wel illegaal zijn om hem hier op te vangen, maar ja, zo'n schaap stuur je toch niet weg. Ik ben hem een beetje als mijn kind gaan zien. Hij gaat me steeds meer vertrouwen. Op een goede dag, hoop ik

hem zover kunnen krijgen, dat hij zich vrijwillig bij een afkick-centrum gaat melden. Maar nu, nu weet ik het even niet meer.

(D. staat op en loopt naar de slapende figuur. Stoot hem zachtjes aan. Geen reactie, slechts een beetje gegrom.)

D. Hij ruikt hetzelfde als je vee, maar hij ziet er een stuk minder gezond uit! Ben je niet wat té idealistisch om te denken dat je hem er weer bovenop kan helpen? Wat wéét je alles bij elkaar van hem?

(B leidt D weg van Tobias.)

B. Eigenlijk niets. Maar ik heb een goed gevoel over die jongen. Ook mijn beesten zijn niet bang voor hem.

(B zegt even niets. Kijkt peinzend voor zich uit, draait zich om naar D en zegt:)

B. De tijd zal leren, of ik hier goed aan doe. Maar om terug te komen op de rekening, ik verzeker je dat die hoe dan ook betaald zal worden. Vanmiddag wil ik met Karin en Lisa om de tafel gaan zitten en een plan-de-campagne gaan maken. We komen er wel uit met een beetje hulp van "boven", zoals de engelen vroeger zongen.

(B legt de overgebleven boterham weer wat opvallend op de schillen, netjes tussen het kartonnetje. Wijst hierbij veelbetekend naar de hoop stro.)

D. Ook manna van "boven" ! (zegt dit lachend)

(B haalt haar schouders op en gaat verder:)

B. Zeg Denise, je bent er nu toch. Wil je even meelopen naar de schapen. Er is er een die met haar poot trekt. Ik twijfel eraan of het een schimmeltje

is waar ze last van heeft.

(B & D gaan af. Tobias (T) wordt wakker, "schurkt" zich neemt een slok water aan de kraan, graait een handje bix uit een voerzak en trekt een boterham tussen de schillen vandaan. Dan schuifelt/schooiert hij het decor uit. B & D komen weer binnen.)

D. Ik ga weer verder visite rijden. Dit bezoek beschouw je maar als een vriendendienst. Dat schaap een poosje op een drogere wei laten lopen, dan zal die schimmel van zelf wel weer verdwijnen. Ook ik zal mijn gedachten eens laten gaan voor een oplossing van de problemen hier. (wijst naar de plek waar Tobias inmiddels van verdwenen is) Zonde van zo'n jonge jongen. Als ik hem zo zie schiet mij een stukje tekst van Jesaja te binnen, dat gaat ongeveer zo:

"Wie moe is beurt hij op. Wie geen kracht heeft maakt hij sterk. Jonge kerels, zoals Tobias, raken vermoeid en uitgeput. Flinke mannen zakken ineem. Maar wie hopen op de Heer vinden steeds nieuwe kracht. Zij zijn onvermoeibaar als adelaars, van het lopen raken ze niet uitgeput en van het gaan worden ze niet moe."

B. Je strooit weer lekker met teksten, maar ik vind het fijn dat je zo meeleeft. Ik denk niet dat ik Tobias, zoals hij nu is met deze tekst moet lastig vallen. Maar ik zal proberen hem te onthouden voor een geschikt moment. Ook zit ik erg in over een opvang voor mijn veestapeltje. Ik ben met ze vergroeid. Net zoals met Tobias, die je daar in de verte nog kunt zien weglopen. Ik moet er niet aan denken wat hij allemaal weer zal doen om aan zijn portie drugs van vandaag te komen. Gelukkig kan hij drie nachten per week bij het Leger des Heils komen. Daar krijgt hij tenminste een wasbeurt en een behoorlijk maal. Ik zou hem graag willen helpen, als ik maar zou weten hoe. Het lijkt wel of hij niet geholpen wil worden.

D. Ik ben veearts, géén maatschappelijk werkster.
(peinst even) Er zullen vast wel instanties zijn
waar je kunt aankloppen. Succes ermee!

(D zwaait ten afscheid en gaat af. B ruimt nog wat
papieren op en verdwijnt ook.)

2e bedrijf

(Lisa (L) en Karin (K) komen binnen. Zij komen de porties voer ophalen, die ze moeten uitdelen aan de bewoners van "De Ark". L stoot K aan als ze langs de berg hooi lopen.)

L. Je ruikt gewoon dat die zwerver hier heeft geslapen. (knijpt haar neus dicht). Ik begrijp niet dat Bernadette dit toelaat. Straks zijn we hier een junk-hotel met alle narigheden van dien.

K. Nou, dat zal wel schikken. Tobias komt hier nu al een half jaar en eigenlijk hebben we geen last van hem. En hou nu even je mond, want ik moet tellen hoeveel scheppen meel ik pak voor onze zwijntjes. Straks hebben ze weer last van verstopping en moet Denise weer langskomen. En die kosten kunnen wij hier nu niet meer hebben.

(Als K eindelijk is uitgeteld gaat L verder:)

L. Zeg, denk jij dat Bernadette al een oplossing heeft?

K. Ik heb nog niets gehoord, maar aan haar zorgelijke blik te zien, nog niet.

(Zwijgend werken de beide dames verder. Plotseling bonst veevoervertegenwoordiger Koos (VK) op de deur en stapt zonder op antwoord te wachten de stalruimte binnen.)

VK Goede morgen dames. Lekker fris weertje, vinden jullie niet? Waar is Bernadette? Ik heb weer een leuke aanbieding in mijn bestelwagentje liggen.

L. Wacht maar, ik roep haar wel even. Ber-na-de-het!

(Even later stapt B de stal in. In haar hand een kip waarvan de kop is afgebeten. Allen schrikken.)

B. Ja jongens, Reintje heeft toch weer ergens een gat gevonden in ons hek. Waar weet ik niet. Ik heb alles nagekeken. Ik begrijp er niks van.

(B legt de kip achter het decor neer.)

B. Ik denk dat we maar eens een nachtwacht moeten houden om te zien waar hij naar binnen komt. Straks houden we geen kip meer over. In de ren liggen de restanten van nog twee andere kippen. Gelukkig zijn het de Barnevelders, die zijn niet zo zeldzaam.

(Nu pas ziet B VK staan en kijkt hem vragend aan. VK reageert verwonderd:)

VK Nou moe, je doet net of je niet weet waarvóór ik hier eigenlijk kom.

B. (geërgerd) Ja sorry, jij kan ook niet weten dat onze "Ark" niet gelijk is aan de ark van Noach, want die overleefde rampspoed. Wij zullen deze tent waarschijnlijk moeten sluiten.

(B zakt bij deze woorden mismoedig op een stoel neer)

B. En dát in de winter. Waar moeten ze heen? Arme beesten. Een echt kerstsfeerverhogende gedachte.

(VK kijkt haar vragend aan.)

VK En dat gaat hier zo maar? zónder slag of stoot? Ik heb niets gemerkt buiten van een protestaktie van kinderen uit de buurt of zo. Zelfs geen protest-spandoek met een tekst als: Onze Ark mag niet tot zinken worden gebracht!

B. Nou, dat hebben ze wel hoor. Het hing hier vol met spandoeken, maar op een gegeven moment heb ik ze weggehaald. Het bracht me teveel van mijn stuk om er continue met de neus op de feiten door te worden gedrukt.

(B zucht nog eens even en gaat dan verder:)

B. Nog altijd begrijp ik het niet. Onze "Ark" dicht. Ik heb nog van alles geprobeerd, zelfs tot het toespreken van het College van Burgemeester en Wethouders toe. Maar het is vechten tegen de bierkaai. Men heeft liever een onnatuurlijk aangelegd stadsparkje, waar je alleen doorheen kan lopen en waar je niet in het gras durft te gaan zitten, omdat het binnen de kortste keren een openbaar hondentoilet zal zijn. Dat stelt men boven het plezier dat kinderen hier nu beleven, tussen de diverse beesten in een natuurlijke omgeving. Lekker even los van de t.v., de computer en de buitenschoolse opvang. Ik krijg er gewoon een vieze smaak van in mijn mond.

(B gaat om dit te benadrukken een kopje water drinken.)

VK Moet je al snel dicht?

B. Ik heb tot het eind van de maand om dit stukje grond vrij van vee en roerende zaken te krijgen. Dan moet ik het aan de Gemeente overdragen.

VK Hoe is het mogelijk? Ik kom hier al sinds ik gestart ben als vertegenwoordiger. Je kunt rustig stellen, dat "De Ark" mijn oudste klant is. Ik weet nog hoe je hier begon met dat kleine blok-hutje. Je hebt er heel wat van gemaakt. Zonde van deze mooie plek.

(VK kijkt B even meewarig aan en vervolgt:)

VK Weet je Bernadette, ik kom overal en nergens. Ik zal voor je uitkijken of ik ergens asiel voor jouw

levende have kan vinden. Niet alle moed laten zakken hoor. Als de nood het hoogst is is de redding nabij.

(Met deze woorden verlaat VK zwaaiend het decor. Allen zijn even stil, dan vervolgt Karin:)

K. Zeg Bernadette, ik wil het niet nóg erger maken hoor, maar heb je al aan Tobias gedacht?

L. Die junk zoekt het zelf maar uit, wij hebben hier genoeg aan onze eigen problemen.

(B kijkt haar geérgerd aan en zegt:)

B. Ik maak me om Tobias net zoveel zorgen als over de beesten. Ik trek me zijn lot behoorlijk aan.

K. Ja, het zal je kind maar wezen. Dan zou je toch ook blij zijn als er nog iemand naar hem keek?

B. Het is altijd wel afstand gebleven hoor. Soms heeft hij goede dagen en praat ik wel met hem voor hij s morgens de deur uitstompelt. Veel laat hij niet los. Verder dan zijn voornaam ben ik nooit gekomen. Eigenlijk vind ik Job beter bij hem passen en soms noem ik hem in gedachten zo. Dan krijg ik weer hoop dat het uiteindelijk toch nog goed met hem af zal lopen.

(B kijkt L weer aan:)

B. Jij hebt toch ook opgroeiende kinderen?

(L kijkt ietwat beschaamd)

L. Jullie hebben eigenlijk wel gelijk, maar ik weet niet hoe ik met die vodde-baal om moet gaan. Zo'n zwak element zonder ruggengraat.

K. Maar weet jij dan hoe hij zo geworden is? Nou wij ook niet. Dus veroordeel ik hem niet.

(B komt tussenbeide:)

B. Dames, dames, laat Tobias nu even voor wat hij is. Hebben jullie enig idee hoe wij aan geld kunnen komen om "De Ark" te redden? Wat vinden jullie ervan om na sluitingstijd even te blijven brainstormen met elkaar?

(Hoopvol kijkt B K en L aan. Plotseling gaat de staldeur weer open en stapt Tobias binnen. L wijkt achteruit en K blijft nieuwsgierig staan. B komt naar voren en zegt:)

B. Tobias, je weet dat we zo opengaan. Je mag hier overnachten, maar ik wil niet dat de bezoekers ook maar iets van jouw aanwezigheid merken. Na vijven ben je weer welkom.

(Tobias schuift wat ongemakkelijk tussen de beide vrijwilligsters door naar zijn slaaphoek en trekt zijn gebreide muts uit het hooi.)

T. Sorry Bernadette. Ik was al keurig een eind uit de buurt en voelde me vreemd kaal. Pas toen miste ik mijn muts. Met al die kou kan ik niet zonder hoor. Maar ik ben alweer weg.

(T maakt aanstalten te vertrekken, maar B houdt hem nog even tegen:)

B. Tobias, luister even naar me. Ik vind het niet leuk om dit te moeten zeggen, maar aan het eind van de maand moeten wij deze stal sluiten. Dan gaat "De Ark" dicht. De Gemeente stopt met de subsidie en beesten houden kost nu eenmaal geld. Je zult een andere plek moeten vinden voor de nachten dat je niet bij "Het Leger" terecht kunt.

(Tobias kijkt haar verdwaast aan en zegt:)

T. weg? foetsie?..(even stil)...stomme wereld!

(T haalt zijn schouders op, graait nog een oude bo-
terham uit de schillenbak, steekt die in zijn mond,
verdwijnt zonder ook nog iets te zeggen. Hij laat de
dames verbluft achter.

L. Ik krijg gewoon kippenvel van hem, ik kan er niets
aan doen.

K. Ik heb ook geen neigingen om hem in mijn armen te
sluiten.

B. Dat moet je dan ook niet proberen, dan jaag je hem
weg.

(Dan komt T plots weer binnen met de kip zonder kop.)

T. Mag ik deze hebben, je hebt er toch niets meer
aan?

B. Nee! Laat liggen waar ze lag. Er zijn grenzen
hoor, en verdwijnt nu alstjeblieft.

(T verdwijnt met een spijtig gezicht.)

L. De brutaliteit! Hoe durft hij?

K. Dat gaat mij ook te ver.

(Beiden kijken Bernadette verbijstert aan. Deze gaat
er weer even bij zitten en zegt:)

B. Nou ja, met Tobias in de buurt is er altijd leven
in de brouwerij. Maar om terug te komen op het
brainstormen, wat vinden jullie?

K. Ik ben niet zo creatief in dat soort dingen. Wel
heb ik afgelopen zondag in een kerk waar we langs
wandelden en kaarsje opgestoken voor hier. Baat
het niet dan schaad het niet. Er stonden trouwens
heel wat van die kaarsjes te branden. Blijkbaar is

hier veel nood.

Bij het verlaten van de kerk kwam ik langs een affiche, die er zo te zien al enige tijd hing. Het was een oproep voor vrijwilligers. Er hing een dikke stift aan een koordje bij. Onder aan het open vlak kon je lezen: Beste lieve mensenallemaal Het doet mij deugt dat "zoveel" mensen zich hebben opgegeven, echter jullie hebben zó dun geschreven, dat ik het niet kan lezen. Iets duidelijker graag! Was getekend, ene zr. Arnolda.

B. Ik weet dat het moeilijk is om vrijwilligers te krijgen. Jullie weten niet half hoe blij ik met jullie ben.

(B kijkt bij deze woorden K en L dankbaar aan.)

K. Zij zal dan ook wel zo'n kaarsje hebben aangestoken.

L. Een kaarsje heb ik niet gebrand, maar wel "de Ark" genoemd in mijn gebeden. Veel geholpen heeft het niet. Bernadette, wij zijn vrijwillig personeel, maar meer niet hoor.

B. Ach jullie zullen wel gelijk hebben, maar het past me niet om nu al de handdoek in de ring te gooien. Denk er dan tenminste thuis eens over. Wie weet wat er bij jullie opborrelt.

Maar nu de hekken open. Over tien minuten komt het eerste groepje kinderen. Neem jij die voor je rekening Karin? Dan kan Lisa de tweede groep doen. Verder moeten de geitenhokken nog uitgemest en de hangbuikzwijntjes moeten nog vers stro. Daar heb ik vanmorgen de boel al uitgeveegd, en er is nog veel meer te doen.

(Gedrieën gaan ze af.)

derde bedrijf

(De volgende dag zitten de drie dames te lunchen aan de tafel. Er klinkt kerstmuziek op de achtergrond. B neemt het woord:)

B. Hebben jullie gezien dat de schimmelinfectie van Dotje niet is verergerd? Het lijkt zelfs al wat te verbeteren. Denise had, zoals gewoonlijk, weer gelijk.

K. Gelukkig gaat het beter. Ik vind het altijd een naar gezicht zo'n ziek dier.

L. Zieke dieren zie ik ook niet graag, maar het moordende werk van Reintje vind ik nog minder. Is er vannacht nog wat gebeurd, Bernadette ?

B. Nee afgelopen nacht hebben we geen visite gehad. Maar Reintje kómt terug. Hij weet nu waar er iets te halen valt. Ik wil dan ook voorstellen, als jullie daar thuis tenminste geen problemen mee krijgen, om komende nacht hier wacht te houden.

L. Je bedoelt in het donker?, buiten en zo?

(L huivert bij de gedachte. Zij is geen held. K heeft meer lef.)

K. Nou, lijkt mij wel spannend. Ik vraag me alleen af wat ik zou moeten doen als die vos plotseling er-

gens door het hek komt en voor mijn neus staat.

B. Zoveel geluk zal je wel niet hebben. Vossen zijn slimme beesten. Maar mocht het toch zover komen, dan neem je maar een stuk hout en sla het beest op zijn kop. Dan maakt hij wel dat hij weg komt en zullen wij voorlopig geen last meer van hem krijgen.

L. Ik ben niet zo'n held hoor. Aan mij heb je niks.

B. Ik neem het je niet kwalijk hoor Lisa, ik weet dat je zou willen helpen als je kon.

B. Ik stel voor Karin, dat wij vannacht bij het lege geitenschuurtje wacht houden. Om beurten houden we wacht, terwijl de ander een oogje dicht doet.

K. Je bedoelt dat we de héle nacht..., wij samen...in het donker. Je vraagt wel wat hoor. Ik voel mijn heldhaftigheid krimpen.

(Plotseling gaat de staldeur open en komt VK binnen)

VK Eet ze allemaal! Bernadette, ik vergat gisteren nog te vragen of je voldoende voer hebt tot het einde van de maand. Misschien kan ik nog wat aan jou verdienen.

B. Zelfs in tijden van rampspoed blijf jij zakelijk. Hoe doe je dat?

VK Ieder zijn vak hoor. Zeg ik heb via-via gehoord dat er in de buurt van Winterswijk een nieuwe kinderboerderij wordt opgestart. Zal ik mijn voelhorens eens voor je uitsteken en horen of er behoefte bestaat aan levende have?

B. Als je dat doen wilt, graag. Het zou een enorm pak van mijn hart zijn, te weten dat mijn beesten in ieder geval goed terecht kunnen komen en niet afgemaakt hoeven te worden.

En voer? Nee, waarschijnlijk kan ik, áls ik ze kan

plaatsen, mijn beesten een flinke bruidschat aan voer en stro meegeven. En als het me zou lukken om toch nog door te gaan hier, blijf jij in ieder geval zeker mijn leverancier.

VK Dat extra aan voer e.d. maakt het vee aanbieden vast nog aantrekkelijker. Zodra ik wat weet, hoor je van me. Sterkte met alles en de groeten.

(VK steekt een hand op en verdwijnt)

L. Aardige kerel toch die Koos.

K. Ja, Bernadette, iedereen die het hoort leeft met je mee. Dat moet je goed doen.

B. Nou dat geeft me inderdaad een goed gevoel. Ik wou dat de Gemeente ook zo met me meeleeft!
Maar goed, om verder te gaan waar we gebleven zijn Karin, als je het durft en we doen het samen hoor, zou ik je zeer dankbaar zijn. Dan nemen we elk een deel van de nacht. Morgen komen er geen groepen, dus is het wat rustiger. Dan maken we er gewoon een zondagsrooster van.

(K en L knikken en B gaat verder:)

B. Lisa, wil jij dan voor en keer de vroege ochtendronde doen?

L. Tuurlijk, dan heb ik tenminste ook het gevoel dat ik iets bijdraag aan onze dierenbescherming.
Hoewel, Reintje wordt niet bepaald beschermd zo!

K. Juist wel. Wat denk je wat er gebeurt als we de hulp van de jager moeten inroepen. Wij kunnen hem beter verjagen.

B. Ook vossen zijn beschermde dieren, dus de jager kan thuisblijven. Trouwens, jullie moesten eens weten, hoe lang het duurt voordat je een vergunning krijgt voor het laten afschieten van schade-

lijk wild. Er zou geen kip meer in leven zijn als we daarop moesten wachten.
Efin, enige optie voor ons is dus wacht houden.

(B kijkt K bij die laatste woorden aan.)

K. Nou ja, goed dan. Dus eigenlijk voor de kippen én de vos.

(De lunch is klaar. K en L moeten weer aan het werk.)

B. Straks praten we weer verder, nu is er werk aan de winkel. Lisa, als jij Berta en Brutus eens even flink afborstelt en daarna het plaatsje keutelvrij wil vegen. Vanmiddag komt er nog één groepje kinderen. Die zal ik zelf wel rondleiden. Karin wil jij hier de broedkooien verschonen?

(De lunchrommel wordt opgeruimd en B en L gaan af. K begint met de eerste kooi. Als ze daarmee bezig is stappen Denise en Freek binnen. K kijkt om)

D. Goede middag Karin, is Bernadette ook in de buurt?

(K kijkt vragend naar Freek. Deze steekt zijn hand uit om zich voor te stellen.)

F. Hai, ik ben Freek van de dienst jongerenbegeleiding.

K. Oh. (beseffend dat dit haar niet aangaat) eh.. ik ben Karin, vrijwilligster hier op "De Ark". Ik zal Bernadette wel even halen.

(K gaat af en laat D en F achter. F kijkt eens om zich heen)

F. Leuke tent hier.

D. ja, kijk maar goed, want dat kan hier niet zo lang meer. Ik heb je toch verteld dat ze hun biesen moeten pakken. En daar in die hoek (wijst naar het

stro) slaapt dus een paar nachten per week die jongen waar ik je over vertelde.

F. Tja, het is niet fraai, maar toch beter dan een kartonnen doos.

(B komt binnen en schud F de hand.)

B. Goede middag, ik ben Bernadette, schipper van dit zinkend schip. Karin vertelde dat jij (kijkt naar D) een hulpverlener hierheen hebt gebracht. Dat had ik graag even van tevoren geweten.

D. Beste Bernadette, ik heb me eerst natuurlijk wel ervan overtuigd of ik jou en Tobias daardoor in gevaar bracht, maar Freek heeft me verzekerd dat dat niet het geval is, niet Freek?

F. Net wat ik zojuist tegen Denise zei. Dit is beter dan een kartonnen doos. Eigenlijk zou ik deze Tobias zelf willen ontmoeten, om te zien wat ik voor hem zou kunnen doen. Wat weet u van hem. Alle informatie is welkom.

B. Het enige wat ik van hem weet is dat hij Tobias heet en dat hij 3 x per week mag slapen bij "Het Leger". De andere nachten is hij meestal hier, maar soms ook niet. Ik laat hem maar begaan. Hij weet waar de sleutel is. Die leg ik elke avond als hij "buiten" moet blijven op een vaste plaats. Dat gaat heel goed. Soms zie ik hem s morgens vroeg en soms is hij dan heel goed aanspreekbaar.

F. Ik zal eens langs gaan bij "Het Leger", misschien weten zij meer.

De Gemeente heeft toestemming gegeven aan de stichting dak- en thuislozen om een nieuw onderkomen te stichten in een oude loods aan de Franciscusstraat. Ik weet nog niet in wat voor staat Tobias verkeert en of hij daar voor in aanmerking komt. Ik zal zeker een goed woordje voor hem doen. Voorwaarde is wel dat hij moet toestemmen in een afkickprogramma.

B. Dat zou fantastisch zijn. Vannacht kon ik alweer niet slapen. Ik blijf maar piekeren over "De Ark" en over Tobias. Je geeft me weer wat hoop Freek. Als ik Tobias zie zal ik proberen hem geïnteresseerd te krijgen. Hij heeft wel eens wat gezegd over hulpverleners. Dat was niet zo positief. Ik zal er eens voorzichtig naar vragen.

F. Hier is mijn kaartje. Ik kom van de week wel even langswippen. sMorgens vroeg, want dan heb ik de grootste kans dat ik hem zal treffen, is het niet?

B. Waarschijnlijk overmorgen-vroeg. Vóór 9 uur. Wij gaan open om 9.30 uur en dan moet hij weg zijn. Je begrijpt wel..de kinderen.

(F schudt de hand van B en van D, groet en verdwijnt door de deur. D blijft nog even hangen. B wendt zich dankbaar tot D.)

B. Dank je wel Denise, dat je dit voor ons doet. Voor Tobias nog het meest. Je hebt het hart op de juiste plaats.

D. Nou Bernadette, dan waarschijnlijk op dezelfde plaats als waar het bij jou zit! Weet je, toen ik gediplomeerd veearts werd kreeg ik van een goede kennis een felicitatiekaart. In die kaart was een tekst gezet. Een tekst uit de Bijbel. Die kaart zit altijd in mijn tas. Kijk maar.

(D pakt haar dokterstas en haalt er een verfromfraaide kaart uit. Geeft hem aan B. De dames gaan even zitten)

D. De tekst is uit Romeinen 12, de verzen 7 tot en met 13. Ik heb deze tekst een beetje tot mijn lijftekst gemaakt.

(D leest hem gedeeltijk voor:)

"Hebben we de gave hulp te verlenen of onderwijs

te geven, dan moeten we dat doen. Als we anderen kunnen aanmoedigen moeten we ze aanmoedigen. Wie iets heeft om te delen moet vrijgevig zijn. Wie leiding geeft moet zich inspannen."

B. Jij bent altijd al sterk geweest in die teksten. Maar je hebt gelijk. Heel toepasselijk.

D. Het gaat nog verder, maar dat moet je zelf maar een keer nalezen. Ik geef je wel een kopie.

(L komt binnen)

L. Hallo Denise (dan vragend) Er was toch nog iemand, tenminste, dat zei Karin.

B. Ja, maar die is alweer weg. Hij kwam voor Tobias en die is er nu niet.

L. Zeg, sorry dat ik jullie stoort, maar ik kreeg net een heel leuk idee om geld te vangen. Wat dachten jullie van een levende Kerst-stal.

(L kijkt B en D verwachtingsvol aan en gaat verder:)

L. Ik heb wel eens gelezen over zo'n groep. Ik en Jos zouden Maria en Jozef kunnen zijn. Mijn nichtje Suzanne is een paar weken geleden bevallen. Een prima kindje voor de rol van Jezus. Beesten hebben we zelf genoeg. Alleen de kameel, die hoort nu eenmaal bij de stal. Daar zit ik even mee. Nou, wat vinden jullie?

B. Dat klinkt niet verkeerd Lisa. Schapen hebben we zelf, maar een ezel, en een os?

D. Ik zou jullie kunnen helpen door aan boer Derksen zijn ezel te leen te vragen. Misschien weet hij ook wel ergens een os te staan.

L. Als dat nou problemen geeft zet je toch gewoon Berta en Brutus achterin de stal. Het gaat toch om het idee!

B. Nee, als je iets doet, moet je het goed doen.
Juist die kameel zou de publiekstrekker kunnen zijn. Misschien weet Koos ook hier wel een oplossing te vinden. Ik ga hem even bellen.

(B pakt mobiel en loopt naar buiten om ongestoord te kunnen bellen. D en L blijven achter en dan komt Karin binnenstappen)

L. Het zou best leuk zijn zo vlak voor kerst in een stal kerstgroep te zijn. Lijkt jou dat ook wat Karin?

K. Ja, ik ving zo iets op toen ik aan kwam lopen. Leuk idee. Ik zie het al voor me, hordes ouders met kinderen, die zich aan ons komen vergapen én natuurlijk allemaal een duit in ons zakje doen. En daar moeten we het eigenlijk van hebben.

D. Hoeveel mensen denken jullie eigenlijk te trekken en hoeveel opbrengst is er op die manier binnen te halen?

(B komt weer wat mismoedig binnen.)

B. Koos geeft me weinig hoop. En áls hij het voor elkaar zou krijgen, kost dat wel het een en ander. Alleen al het transport van zo'n beest. En weten wij wel hoe met een kameel om te gaan, want, zegt Koos, jullie van "De Ark" weten heel wat van dieren maar kamelen-verstand hebben jullie niet.

(L geeft het nog niet op en zegt:)

L. Misschien is er wel wat te versieren met een opgezette kameel. Een decorstuk uit het theater of zo.

K. En dat doen we allemaal in drie dagen tijd, waarin ook nog een nachtwacht is gepland?

D. Karin heeft gelijk. Ik wil een leuk plan niet de

grond in boren, maar laten jullie er nou eens 1000 euro aan overhouden, Bernadette, hoe lang heeft "De Ark" dan uitstel van executie. Kijk, mieren zijn klein maar uiterst slim. Zij leggen een wintervoorraad aan. Reserve voor mindere tijden. Dat wisten ze in de tijd van koning Salomo ook al. Zo komen mieren de winter door. Hier moet de winter echter nog komen en zitten jullie nu al zonder kapitaal.

B. Hé jongens, ik had even hoop. Maar je hebt gelijk. Ik moet reeel blijven, dit is geen oplossing. Toch leuk Lisa, dit plannetje van jou, maar gewogen en te licht bevonden!

K. Nu durf ik tenminste ook te zeggen dat ik met met kerst niet had gekund. Wij gaan twee dagen naar Brabant. Mijn zus en zwager hebben ons uitgenodigd en daar zeg ik niet graag nee tegen.

D. Zeg Bernadette, voor je het vergeet. Zou je Koos niet even terugbellen en hem zeggen dat hij niet meer hoeft te zoeken. Hem kennende staat hij straks echt met een kameel voor jouw deur. Hij is een man van "daad-bij-woord", dat weet je.

(D staat op om te vertrekken en zegt:)

D. Sterkte met alles dames, en ik hoop dat Freek goed werk kan verrichten voor Tobias. Ik hoor er nog wel van.

(D verdwijnt. Even is het stil, dan vervolgt B)

B. We moeten alles maar even laten rusten en ons concentreren op de vos. Karin, we zullen de wacht verdelen samen. Ik zet een veldbed hier in de stal en ik ben er vanavond om 8 uur. Kom jij dan ook?

Tobias kan vanavond terecht bij "Het Leger", dus daar hebben we geen last van. Lisa kom jij morgenochtend om half acht, dan ontbijten we gezellig hier met zijn drieën. En nu aan het werk!

(K en L knikken. Allen gaan af.)

Einde zichtversie